

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/523/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512209658
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3512209658.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a členov JUDr. Stanislavy Markovej a JUDr. Ľubice Bajzovej, v právnej veci navrhovateľa: W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. L. O. XXX, XXX XX I., proti odporcovi: F. X. P., štátny podnik, so sídlom E. námestie 8, XXX XX V. X., IČO: 36 022 047, organizačná zložka Odštepny závod P., so sídlom Nábrežie C. M. X/XXX, XXX XX P., o zaplatenie za pôdu na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28. mája 2013, č. k. 10C/209/2012-77, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28.5.2013, č. k. 10C/209/2012-77, bolo rozhodnuté tak, že návrh sa zamietá a odporcovi sa náhrada trov nepriznáva.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa podaniami došlým súdu dňa 12.09.2012, 10.10.2012 a 19.12.2012 domáhal, aby súd uložil povinnosť odporcovi zaplatiť sumu vo výške 7.300,- Eur za vyvlastnenie pôdy na základe rozhodnutia Okresného národného výboru, odbor výstavby a územného plánovania v Trenčíne zn.výst.308/87-336 zo dňa 22.04.1987. Odporca v podaní došlým súdu dňa 03.04.2013 žiadal, aby súd žalobný návrh v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, pretože vyvlastňovanie pozemkov bolo vykonané v prospech Štátnej melioračnej správy Bratislava, pričom odporca nie je právnym nástupcom tohto subjektu. Namietol, že navrhovateľ dostal za vyvlastnenie pozemkov náhradu vo výške 7,50 Kčs na základe platobného príkazu Štátnej melioračnej správy pracovisko Levice zo dňa 10.06.1987.

Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že navrhovateľ bol podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných v PKV č. XXXX a č. XXXX pre katastrálne územie I. v podiele 10/980. Dňa 22.04.1987 na návrh Štátnej melioračnej správy pobočky Bratislava Okresný národný výbor, odbor výstavby a územného plánovania v Trenčíne rozhodnutím zn.výst.308/87-336 vyvlastnil časť pozemkov zapísaných v PKV č. XXXX a č. XXXX o celkovej výmere 1.825 m² (položka 53. a 55. rozhodnutia), teda podiel navrhovateľa 10/980 predstavoval výmeru 18,62 m². Cena za vyvlastnenie pozemkov bola určená podľa vyhlášky č. 122/1984 Zb. vo výške 0,40 Kčs za 1 m². Dňa 10.06.1987 Štátna melioračná správa pracovisko Levice vydala platobný príkaz, na základe ktorého bolo navrhovateľovi vyplatené 7,50 Kčs v hotovosti za vyvlastňovacie rozhodnutie. Okresný súd vlastnou činnosťou zistil, že Štátna melioračná správa bola v roku 1992 zrušená bez zodpovedajúcej nástupnickej organizácie, bez doriešenia majetkovo-právnych otázok a transformácie reálneho majetku.

Okresný súd ďalej poukázal na znenie § 112 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), § 2 ods. 5 vyhlášky FMF č. 122/1984 Zb. o náhradách pri vyvlastnení stavieb, pozemkov, porastov a práv k nim, § 14 ods. 3 vyhlášky Slovenského cenového úradu č. 129/1984 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, porastov, úhradách za zriadenie práva osobného užívania pozemkov a o náhradách za dočasné užívanie pozemkov a § 135 ods. 2 O.s.p.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľovi bolo v roku 1987 vyvlastnených 18,62 m² pôdy a bola mu vyplatená náhrada podľa vtedy platných predpisov vo výške 7,50 Kčs. Ak navrhovateľ nebol s postupom stavebného úradu spokojný, mal využiť svoje zákonné právo a proti rozhodnutiu okresného národného výboru sa mohol odvolať. Keďže navrhovateľ takto nepostupoval, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a súd s poukazom na § 135 ods. 2 O.s.p. z neho vychádza a nemá právomoc v súčasnosti prehodnocovať predmetné rozhodnutie. Je pravdou, že po prevrate štátneho systému mal navrhovateľ viackrát možnosť v zákonných lehotách uplatniť si domnelé reštitučné nároky, tieto si mal ale uplatniť na príslušnom pozemkovom úrade a nie na civilnom súde. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že okresný súd sa stotožnil s námietkou odporcu, že na jeho strane absentuje vecná legitímácia, pretože tento subjekt nie je právnym nástupcom Štátnej melioračnej správy, ktorá podala návrh na vyvlastnenie spoluvlastníckeho podielu k pozemkom navrhovateľa. Z týchto dôvodov okresný súd návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania okresný súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1, 3 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadnu neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. V odvolaní vyjadril svoj názor, že vyvlastňovacím konaním, výsledkom ktorého bolo rozhodnutie o vyvlastnení, uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, bol porušený zákon, pričom vtedajší režim postupoval v rozpore s povinnosťou chrániť vlastnícke právo. Navrhovateľ sa snažil dosiahnuť nápravu rôznymi spôsobmi, pričom doposiaľ neuspel. Z obsahu odvolania vyplýva, navrhovateľ že nie je spokojný s rozhodnutím okresného súdu a domáha sa rozhodnutia podľa uplatneného nároku.

K odvolaniu navrhovateľa podal vyjadrenie odporca. Vo vyjadrení uviedol, že nie je právnym nástupcom Štátnej melioračnej správy Bratislava. Ďalej uviedol, že navrhovateľovi bola vyplatená náhrada 7,50 Kčs za zabraté pozemky podľa právoplatného vyvlastňovacieho rozhodnutia. Preto navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok okresného súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi okresného súdu, ako aj s právnym posúdením veci okresným súdom v odôvodnení jeho rozsudku a podľa § 219 ods. 2 O. s. p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

Odvolací súd k záverom okresného súdu považuje za potrebné dodať, že navrhovateľ uplatnil nárok na doplatok za nehnuteľnosti, ktoré mu boli štátom vyvlastnené, voči odporcovi. Keďže podľa § 109 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. účinného v čase vyvlastňovacieho konania vlastnícke právo k pozemkom a stavbám prechádzalo vyvlastnením vždy na štát, odporca ako subjekt práva, ktorý nie je totožný so štátom, nemôže byť v žiadnom prípade subjektom zodpovedným za záväzky, ktoré mohli vzniknúť osobám, ktorým boli vyvlastnené pozemky alebo stavby. Z uvedeného dôvodu je správny a zákonný záver okresného súdu, podľa ktorého u odporcu v prejednávanej spore nemôže byť daná pasívna legitímácia podľa noriem hmotného práva vo vzťahu k navrhovateľom uplatnenému nároku, teda z hľadiska hmotného práva mu nemohla vzniknúť právna povinnosť plniť akékoľvek záväzky z titulu vyvlastnenia nehnuteľností navrhovateľovi. Preto odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné s tým, že skutočnosti uvádzané navrhovateľom v odvolaní objektívne nemôžu mať žiadny právny význam na posudzovanie otázky pasívnej legitímácie odporcu

v prejednávacom spore navrhovateľa a odporcu. Z tohto dôvodu sa odvolací súd v odôvodnení tohto rozsudku už podrobne nezaoberal okolnosťami uvádzanými v odvolaní navrhovateľa.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, potvrdil rozsudok okresného súdu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 a § 142 ods. 1 veta prvá O.s.p. Vzhľadom na to, že odporcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a odporca si neuplatnil návrhom právo na náhradu trov konania, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné .